

Nr 87.

Godkänd av första kammaren den 19 december 1940.

Godkänd av andra kammaren den 19 december 1940.

*Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts
proposition angående reglering av vissa arvoden m. m.*

(Andra särskilda utskottets utlåtande nr 62.)

Till Konungen.

I propositionen nr 65 har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 1 november 1940, föreslagit riksdagen att dels, med godkännande av de i statsrådsprotokollet förordade principerna för arvodesreglering, medgiva att av riksdagen maximerade anslagsposter, från vilka här avsedda arvoden bestridas, må överskridas i den mån sådant överskridande av Kungl. Maj:t prövas erforderligt för regleringens genomförande, dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i huvudsaklig överensstämmelse med vad i statsrådsprotokollet förordats, meddela bestämmelser angående avlöningsförmåner till befattningshavare vid verkstadsskolor för viss arbetslös ungdom vid inkallelse till värnpliktstjänstgöring i anledning av förstärkt försvarsberedskap eller partiell mobilisering.

I likhet med departementschefen finner riksdagen skäl tala för att de arvodestagare, varom i propositionen är fråga, beredas viss compensation för levnadskostnadernas stegring. Riksdagen har heller icke något att erinra mot de principer, vilka enligt vad departementschefen anfört ligga till grund för den nu ifrågasatta arvodesregleringen. På grund härav anser sig riksdagen böra dels godkänna, att arvodesregleringen genomföres på sätt i propositionen förordas, dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån så för ändamålet erfordras, överskrida av riksdagen maximerade anslagsposter, från vilka dessa arvoden bestridas.

Såsom av departementschefens anförande till ovannämnda statsrådsprotokoll framgår, omfattar nu berörda arvodesreglering icke sådana arvoden,

vilka fastställas av vederbörande verk. I dessa fall anser departementschefen skäl till förhöjning i allmänhet icke föreligga. Om emellertid verken skulle anse sig böra — inom ramen för disponibla medel — höja hittills fastställda arvodesbelopp med anledning av levnadskostnadernas stegring, utgår departementschefen från att höjningen begränsas på sätt i propositionen förordats, därest icke särskilda skäl föranleda till en mera vittgående omprövning.

Vad departementschefen sålunda anfört har icke givit riksdagen anledning till annat uttalande än att det synes riksdagen förtjäna övervägas, huruvida icke beträffande dessa arvoden vissa mera allmänna regler böra av Kungl. Maj:t fastställas i syfte att befrämja en i möjligaste mån enhetlig behandling av arvodestagare inom olika verk.

Kungl. Maj:ts förslag i fråga om avlöningsförmåner till befattningshavare vid verkstadsskolor för viss arbetslös ungdom under värnpliktstjänstgöring i anledning av förstärkt försvarsberedskap eller partiell mobilisering — vilket avser att bereda dessa befattningshavare motsvarande förmån, som de vid andra statsunderstödda läroanstalter anställda redan beviljats — finner sig riksdagen böra bifalla.

Under återopande av det anförda får riksdagen anmäla, att riksdagen *dels* med godkännande av de i statsrådsprotokollet den 1 november 1940 förordade principerna för arvodesreglering medgivit, att av riksdagen maximerade anslagsposter, från vilka i statsrådsprotokollet avsedda arvoden bestridas, må överskridas i den mån sådant överskridande av Kungl. Maj:t provas erforderligt för regleringens genomförande, *dels ock* bemynadigat Kungl. Maj:t att, i huvudsaklig överensstämmelse med vad i statsrådsprotokollet förordats, meddela bestämmelser angående avlöningsförmåner till befattningshavare vid verkstadsskolor för viss arbetslös ungdom vid inkallelse till värnpliktstjänstgöring i anledning av förstärkt försvarsberedskap eller partiell mobilisering.

Stockholm den 19 december 1940.

Med undersåtlig vördnad.
